

سرشناسه: ملکوتی خواه، احمد
عنوان و نام پدیدآور: ابوی فدوی / احمد ملکوتی خواه.
مشخصات نشر: تهران: کتاب قاف، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری: ۵۶ ص.
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۰۷-۵۰۰-۶
رشته تحصیلی: بهرست: نهیسی: فیپا
موضوع: تاریخی: قرن ۱۴
رده بندی انگره: ۸۱۲/۸۱۲۶۰ / ل ۲۱۳۹۴ الف
رده بندی دیویی: ۸۱۲ / ۶۲
شماره کتاب شناس ملی: ۳۱۵۱۰۰۰

کتاب قاف

۰۲۱۰۸۰۲۵/۳۰

چاپ اول، بهار ۱۳۹۴، شمارگان ۳۰۰ نسخه

پخش خیزش نو ۲۱۶۶۹۷۷۵۸۰

قیمت: ۳۵۳۵ تومان

www.ketabeghah.ir

از مجموعه
قاف لبخند

ابوی فدوی
احمد ملکوتی خواه

دبیر مسئول: امید مهدی نژاد
مدیر هنری: بهار رامزی
مدیر فرآیند تولید و نشر: مهران عباسی صفا
با سپاس از جواد علی صفا
ویراستار: میثم سامدی
نظارت بر چاپ: مجید عبدلی
مجری طرح: شرکت تعاونی خاکریزهای کاغذی

بزرگ‌ترین مشکل جامعه بشری این‌ه که بامزه تعریف کردن به چیز بی‌مزه، امتیاز مثبت نداره. وقتی نمی‌نهن متأسفانه. در صورتی‌که های‌تک رو الکی الکی ردش کردی. فرض مثال، شما در نظر بگیر این برادرای ما توی ناسا، صُب تا شب زحمت می‌کشن، عرق جبین می‌ریزن، که چی؟ که برن مریخ. خب نکنیم. نکنیم. رو به [...] دادی بس نبود؟ می‌خوای بری کره‌های آسمانی دیگر؟ [...] بدی؟ برای بنده پرواضحه که «وإذا دخل الآسترونات علی مریخ، افلا یؤمنون». که شما هی نمی‌گی پیشگیری بهتر از درمان؟ خب کرکره ناسا رو بکش. ببین. راه‌های رهمی بخندیم و بخندونیم و از دردای تزریق شده به جان جامعه بشری بکاهیم.

طرف تو خود آلمان، نه خود آستار بزرگ، با به تعبیر صحیح جرمنستان، تو دل تمدن صنعتی، تو مهد تمدن تکنیکی، داره صدای گریه‌ش می‌آد که وضعیت مناسب نیست. بعد این‌جا طیاره چارنعل می‌تازونه جانبِ راه‌طی شده تمدن تکنیکی. هی می‌گه بریم، بریم، قله اون ره... حالا به‌ش بگو قبله اون‌وری نیس. حالی‌ش نیس.

حقیقتاً آدم غبطه می‌خوره به دوره غارنشینی. باد و دوخاطرش، همه سر به سفره، دور هم، به لقمه نون و دایناسور می‌خوردن. زندگی سوز و شکر، همه زنگا، زنگ نقاشی. ریاضی نبود، فلسفه نبود، فیمینیسیم و نیوایسم و غیره. صوبتا نبود. وضعیت حجاب هم تکلیفش روشن‌تر از حالا برش می‌ویا. ببین، برادر بودا از رنج زندگی می‌گه و هیدگر از رنج ذاتی زندگی می‌گه. برادر دیگه از نکبت ذاتی زندگی می‌گن و از قبض و بسط‌هایی که دیگه بسطش تموم شده متأسفانه و ما مثل همیشه دیر رسیدیم و فقط قبضش مونده. این‌جاست که نقش محوری و شغل استراتژیک گل‌واژه‌نویسی در جایگاه حقه‌اش مستقر می‌شه. باس به نفر باشه که باز زردناش متذکر بشه اینا همه‌ش شوخیه. شوخی رو جدی بگیر، اذیت میشی. هرچی هم تو دلت گفتی، خودتی.